

אָנוּ יֵשְׁבוּ בְּיִשְׂרָאֵל, וּבְקִשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם... בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים" (הושע ג')

וּבְקִשׁוּ

מַעֲמַד בְּקִשְׁתַּת הַגְּאוּלָּה לְתֵשֵׁב"ד

כּוּלָּל לַיִּמּוּד קֶצֶר מֵהַלְכוּת
עֲבוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ וְסֵדֶר הַתְּפִילָּה

אַחַד יֵשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְקֶשׁוֹ אֶת ה'
אֱלֹקֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מֶלֶכְכֶּם וּפְחָדוֹ אֶל ה' וְאֶל
טוֹבוֹ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים

אנו מבקשים, מבקשים מלכותך
ומבקשים מלכות בית דוד משיחך
ומבקשים, בקרוב בנה ביתך, ככתחילה.

יו"ל ע"י "ובקשו"

בשיתוף מכון "תורת הקרבנות" וארגון "בני חביבי"

אדר תשפ"ד

ניתן להשיג בטלפון: 050-4131385

כמו"כ ניתן להשאיר הודעה בקו "ובקשו" שמספרו 073-3576502 שלוחה 9

סדר לימוד מהלכות עבודת המקדש

קרבת התמיד והלכות קמיצה

פְּרֻשַׁת הַתְּמִיד

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ, וְתִכְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קֶרְבֵּן הַתְּמִיד שְׂכִיפָר בְּעֲדָנוּ, כְּמוֹ שְׂכַתְּבָתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֶבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמַרְךָ:

פרשת התמיד (במודבר כח):

(א) וַיְדַבֵּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(ב) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי הקרבן שהוא מאכלי לאשי הניתן לאש ריח ניחחי העולה לריח ניחוח תשמרו. תשגוהו להקריב לי במועדו: ציווי הקרבן

(ג) ואמרת להם זה האשה הקרבן אשר תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: מזה מביאים לקרבן

(ד) את הפבש אחד תעשה בבקר ואת הפבש השני תעשה בין הערבים: זמן ההקרבה

(ה) ועשירית האיפה עשרון סלת למנחה למנחת נסכים בלילה מעורבת בשמן פתית שנכתש במוכתשת רביעת ההין שלשה לוג: מנחת הנסכים

(ו) עלת תמיד העשיה כפי שנעשתה בהר סיני לריח ניחח אשה ליי: יעלה לריח ניחוח

(ז) ונסכו רביעת ההין לפבש האחד בקדש הסף על המזבח יתנסכו נסך שחר יין המשכר ליי: נסכי היין

(ח) ואת הפבש השני תעשה בין הערבים פמנחת הבקר וכןסכו תעשה אשה ריח ניחח ליי: תמיד בין הערביים

יש לומר גם פסוק זה (ויקרא א יא). ונאמר במדרש ויקרא רבה (ב,יא):

אמר הקב"ה מעיד אני עלי שמים וארץ, בין גוי בין ישראל בין איש בין אשה בין עבד בין אמה, קורין את המקרא הזה, אני זוכר עקידת יצחק בן אברהם.

ושחט אתו על ירך בצד המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הפהנים מקום השחיטה והזריקה

את דמו על המזבח סביב:

רבוּן הָעוֹלָמִים, אַתָּה צוֹיִתְנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתְּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ, וְלִהְיוֹת כְּהַנִּים
בְּעִבּוֹדְתֶם, וְלוֹיִם בְּדוֹכְנֶם, וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בְּעִזּוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וּבִטַּל הַתְּמִיד, וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בְּעִבּוֹדְתוֹ וְלֹא לוֹי בְּדוֹכְנוֹ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל
בְּמַעֲמָדוֹ, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ: וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ: לְכֹן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאַלְקֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיֵהָא שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרוֹצֵה לְפָנֶיךָ
כְּאֵילוֹ הַקְּרַבְנוּ קָרְבַּן הַתְּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וּבְמִקוֹמוֹ וּכְהִלְכָתוֹ:

מה גרם ליגס ההצלה מגזרת המן?

מרו החפץ חיים זיע"א בקונטרס תורה אור (פרק ג)

איתא בגמ' במגלה ט"ז, בשעה שבא המן להלביש את מרדכי ולהרכיבו על הסוס, אשכחיה דיתבי רבנן קמיה ומחוי להו הלכות קמיצה, [שהיה דורש בענינו של יום, וט"ז בניסו היה יום תנופת העמר, רש"י], וכו' עד אמר להו אתא מלאקומצא דיכחו ודחי לעשרה אלפי ככרי כסף דידי. עכ"ל הגמרא.

ולכאורה יפלא, בשעה כזו שיש על האדם מלשין הרודף אחר נפשו בכל שעה להמיתו ממש, האם זוהי העת ללמוד את עניני הקרבנות. אלא הוא הדבר שכתוב בדבר הקדוש (פר' ורא), שזכות למוד הקרבנות מועילה כל כה, שאפלו אם יש מי שמלמד קטגוריא על האדם, אינו יכול לעשות לו רע אלא טוב. וענין זה נתקיים אצל המן, שהרי ידוע דלית מאן דמערור קטגוריא כהמן, כמו שאמרו חז"ל לית מאן דיידע ליטנא בישא כהמן, ולבסוף ע"י דבורו בעצמו נסתובב באותו יום גדולה ותפארת למרדכי, ונתהפך זה על ידי זכות למוד הקרבנות כמו שאמר המן בעצמו.

הלכות קמיצת מנחת העמר

מעשה הקמיצה

- א. בכל המנחות הטעונית קמיצה, צריך לקמץ ממקום שיש בו גם סלת וגם שמן, ולכתחלה יקמץ ממקום שנתרבה השמן.
- ב. הקמיצה אינה כשרה אלא בכהן וביד ימין.
- ג. פיצד קומצין, פותח ידו הימנית ומכניסה לתוך הסלת מצד הזרת, עד שתפנס הסלת בכל ידו, וכופף שלש אצבעות על פס ידו, ומה שבתוכו הוא הקמץ.

מחיקת הקמץ

- ד. אחר הקמיצה הופך ידו באפן שגב ידו כלפי מטה כדי שלא יפל מן הסלת, ומוחק בגדלו מלמעלה ובאצבע קטנה מלמטה את הסלת הבולטת לחוץ כדי שיהיה שיעור קמץ בדיוק.
- ה. המחיקה צריך שתהיה ביד ימין ולא יסיע בכלי, אמנם הסלת הנדבקת חוץ לידו יכול להסיר אף בשמאל.

קדוש הקמץ

- ו. אחר הקמיצה מקדש הפהו את הקמץ, על ידי שנותן את הקמץ לתוך כלי שרת אחר הנמצא ביד כהן אחר.
- ז. מניח את הקמץ בתוך הכלי, וכן את כל מה שנדבק בתוך ידו כדי שיהיה הקמץ שלם, אבל מה שנדבק מאחורי אצבעותיו אינו מן הקמץ.

ליקוט לבונה

- ח. הפהו שקמץ מלקט ביד ימינו את כל הלבונה שנותרה בכלי שקמץ ממנו, ונותנה לכלי שרת.

הולכה מליחה והקטרה

- ט. מוליך את הקמץ והלבונה בתוך כלי שרת למזבח, ומעלה על הכבש ומולחו שם, ומקטירו על גבי המערכה.

סגולת בעל 'קב הישר' לקבלת התפילה ברצון
ולפתוח שערי שמים בזכות מרדכי ואסתר ביום 'תענית אסתר'

תהילים פרק-כב

(א) לְמַנְצַחַ עַל אֵילַת הַשִּׁיחַר מְזֻמּוֹר לְדָוִד: (ב) אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לְמָה עֲזַבְתָּנִי רְחוֹק
מִשׁוּעָתִי דְבָרֵי שְׂאֵגָתִי: (ג) אֶ-לֵהִי אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָה וְלֹא
דוּמְיָה לִי: (ד) וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: (ה) בָּךְ בָּטַחוּ אֲבֹתֵינוּ בָּטַחוּ
וְתַפְלִיטְמוּ: (ו) אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלִטוּ בָּךְ בָּטַחוּ וְלֹא בּוֹשׁוּ: (ז) וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא
אִישׁ חֲרַפְתָּ אָדָם וּבְזוּי עָם: (ח) כָּל רֹאֵי יַלְעָגוּ לִי יַפְטִירוּ בְשִׁפָּה יִנְיְעוּ רֹאשׁ:
(ט) גַּל אֶל יְיָ יַפְלִטָהוּ יִצִּילָהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ: (י) כִּי אַתָּה גָּחִי מִבְּטָן מִבְּטִיחִי עַל
שְׂדֵי אֲמִי: (יא) עָלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם מִבְּטָן אֲמִי אֱלֹהֵי אֶתָּה: (יב) אֵל תִּרְחַק
מִמֶּנִּי כִּי צָרָה קְרוּבָה כִּי אֵין עֹזֶר: (יג) סִבְבוּנֵי פָרִים רַבִּים אֲבִירִי בְשֵׁן פְּתֹרוּנֵי:
(יד) פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אַרְיֵה טִרְף וְשֵׂאֵג: (טו) כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפַּרְדּוּ כָּל עֲצָמוֹתַי
הִיָּה לְבִי כְּדוֹנָג נִמְסַ בְּתוֹף מַעֵי: (טז) יָבֵשׁ כַּחֲרֹשׁ כַּחֲי וְלִשׁוֹנִי מְדַבֵּק מִלְּקוֹחֵי
וְלַעֲפָר מוֹת תִּשְׁפֹּתֵנִי: (יז) כִּי סִבְבוּנֵי כָּלְבִים עֲדַת מְרַעִים הַקִּיפוּנִי כְּאִרֵי יָדַי
וְרַגְלֵי: (יח) אֲסַפֵּר כָּל עֲצָמוֹתַי הֵמָּה יִבִּטוּ יִרְאוּ בִי: (יט) יִחְלְקוּ בְּגָדֵי לָהֶם וְעַל
לְבוּשֵׁי יַפִּילוּ גֹרֶל: (כ) וְאַתָּה יְיָ אֵל תִּרְחַק אֵילוֹתַי לַעֲזֹרְתִי חוֹשֶׁה: (כא) הֲצִילָה
מִחֲרַב נִפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יְחִידָתִי: (כב) הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה וּמִקֶּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתָנִי:
(כג) אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאַחֵי בְּתוֹף קֶהֱל אֶהְלֶךְ: (כד) יִרְאֵי יְיָ הִלְלוּהוּ כָּל זֶרַע
יַעֲקֹב כִּבְדוּהוּ וּגְוֹרוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל: (כה) כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוֹת
עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי שָׁמַע: (כו) מֵאַתָּה תִּהְלֶתִי בְּקֶהֱל רַב
נִדְרֵי אֲשַׁלֵּם נִגְדָּה יִרְאִיו: (כז) יֵאָכְלוּ עֲנוּיִם וְיִשְׁבְּעוּ יִהְלֹלוּ יְיָ דִרְשׁוּ יָחִי לְבַבְכֶם
לַעֲד: (כח) יִזְכְּרוּ וַיִּשְׁבוּ אֶל יְיָ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל מִשְׁפָּחוֹת
גוֹיִם: (כט) כִּי לֵי הַמְּלוּכָה וּמִשַׁל בְּגוֹיִם: (ל) אֲכָלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל דְּשֵׁנֵי אֶרֶץ
לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עָפָר וּנְפֹשׁוּ לֹא חִתָּה: (לא) זֶרַע יַעֲבֹדְנוּ יִסְפָּר לֵי לְדוֹר:
(לב) יִבְאוּ וַיִּגִּידוּ צְדָקְתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה:

סדר התפילה לבקשת הגאולה השלימה

על פי עצת מרנא החפץ חיים זצ"ל, בספרו חומת הדת (פרק י"ד).

מיוסדת על תפילה קדומה שנשלחה מירושלים לבעל ה'מעבר יבק' ועל פי מאמר חז"ל במדרש שמואל (פרשה י"ג) ובילקוט שמואל (א' רמז ק"ו) ומובא ברש"י בהושע (ג' ה') שאין מראין סימן גאולה לישראל עד שיחזרו ויבקשו שלשתן, מלכות שמים, ומלכות בית דוד, ובנין בית המקדש.

ובתחילתו הקדמת הודאה לה' יתברך, ותפילה שיזכו כל ישראל לבקש על זה בלב שלם

החזן והקהל יאמרו פיסקא פיסקא בצוותא חדא ובשפיכת לב

הודאה להשי"ת,

על שמירתו עלינו לכל אורך שנות הגלות המר

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: יֹאמְרוּ גְאוּלַי יִי אֲשֶׁר גָּאֲלָם מִיַּד צָר: וּמֵאֲרֻצוֹת
קִבְּצָם מִמִּזְרַח וּמִמְעַרְב מִצְפּוֹן וּמִיָּם: וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחַם כְּרַב חֲסִדָיו: וַיִּתֵּן
אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָל שׁוֹבֵיהֶם: וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא
מֵאֲסָתִים וְלֹא גְעֻלֹתִים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יִי אֶ-לֵהֵיֶם: הוֹדוּ
לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

תפילה להשי"ת,

שיזכו כל ישראל לשוב ולבקש בלב שלם את ג' הבקשות

אָנָּה יִי מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם נָא עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ וּבְלִב כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשׁוּב
אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם כְּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד, וַיִּבְקְשׁוּ אוֹתְךָ יִי אֶ-לֵהֵינוּ, וְאֵת
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ, וְאֵת הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו, כְּפִתּוֹב:
אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת יִי אֶ-לֵהֵיֶם וְאֵת דָּוִד מְלֶכְךָ וּפְחָדוֹ אֵל יִי
וְאֵל טוֹבוֹ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים:

בקשת הגאולה בכללות

יִי אֶ-לֵהֵיֶם צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ הָאֵר פְּנִיךָ וְנִשְׁעָה: וּמִהֵר לְגָאֲלֵנוּ גְאֲלָה שְׁלֹמָה
לְמַעַן שְׁמֶךָ: הֲלֹא אַתָּה תְּשׁוּב תַּחֲיֵנוּ וְעַמְּךָ יִשְׁמַחוּ בָּךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יִי אֶ-לֵהֵינוּ
וְקִבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם הַלְּהוֹת לָשִׁם קִדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהִלְתֶּךָ: לְאַהֲבָה אֶת יִי
אֶ-לֵהֵיךָ לְשִׁמְעַע בְּקִלּוֹ וּלְדַבְּקָה בּוֹ כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאֶרֶךְ יָמֶיךָ לְשִׁבְתָּ עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יִי לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתֵת לָהֶם:

בקשת גילוי כבוד מלכות שמים

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, גְּלֵה כְבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֹׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְתַמְלוֹךְ אֶתָּה הוּא יי א- להִינוּ מִהֲרָה לְבַדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁפָּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ פְּתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ: יְמַלֶּךְ יי לְעוֹלָם א- לְהִיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

בקשת מלכות בית דוד

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הֲלֹא יָדַעְנוּ כִּי בּוֹחֵר אֶתָּה בְּבֶן יִשְׂרָאֵל, וּבְכֹן, שִׁמְחָנוּ בְּאַלְיָהּ וְהַנְּבִיא עֲבָדְךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ, בְּמַהֲרָה יָבֵא וְיַגִּיל לְבָנֵנוּ, פְּתוּב: וְעֲבָדֵי דָוִד מְלֶךְ עָלֵיהֶם, וְרוּעָה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטֵי יִלְכוּ וְחֻקְתֵי יִשְׁמְרוּ וְעֲשׂוּ אוֹתָם: וְיָשְׁבוּ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעֲבָדֵי לַיַּעֲקֹב, אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בָּהּ אֲבוֹתֵיכֶם, וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ הִמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם, וְדוֹד עֲבָדֵי נְשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם

(יחזקאל לו):

בקשת בנין בית המקדש

וְעַתָּה שְׁמַע א- לְהִינוּ אֵל תְּפִלַּת עֲבָדְךָ וְאֵל תְּחִנּוּנָיו וְהֵאָר פְּנֵיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן יי (דניאל ט): אֶתָּה תְּקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחִנּוּנָהּ כִּי בָּא מוֹעֵד: בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחִלָּה וְכוּנּוּ מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנּוֹ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנּוֹ וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכּוֹ וְהִשָּׁב כַּהֲנִיִּם לְעִבּוֹדְתֶם וְלוֹוִיִּם לְשִׁירָם וְלְזַמְרָם וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשִׁלְשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ וְנוֹדָה לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ: בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וּגְאֻלֵּי:

סדר קבלת עול מלכות שמים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי א- לְהִינוּ יי אֶחָד. (פעם אחת)

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. (ג' פעמים)

יי הוּא הָא- לְהִים. (ז' פעמים)

יי מְלֶךְ יי מְלֶךְ יי יְמַלֶּךְ לְעוֹלָם וָעֶד. (פעם אחת)

עֲצוּ עֲצֵה וְתַפֵּר דְּבַרְךָ דְּבַר וְלֹא יִקּוּם כִּי עֲמָנוּ א- ל